

ли, Ѡтъ когò ще зазвòнатъ всàкомъ ўши. Приближилъ є́ дєнь, когдà ще наkáжемъ Илїю ѿ Сынòве єгò. Снъ є́ знàлъ, колїко мѣ са Сынòве злонравни, ѿ не є́ щєллъ затò ни сѣ Ѡтвратїтелнымъ Ѡкомъ да ги поглєдне. Затò заклєлъ сàмъ сà: Грѣхъ тѡй не ще да сà заглàде ни сѣ жєртвы ни сѣ дàры на вѣки.

На ўтреннїй дєнь стàна Самуїлъ рàно, ѿ Ѡтвòри вратà Скїнїи. Не є́ смѣллъ да ѿвї Илїю нїщò за Ѡновà, коє мѣ є́ Бòгъ казàлъ. Но Илїа го вїкна, ѿ мѣ речє: Самуїле, Сынє мѡй! каквò ти є́ говорилъ Госпòдь? Молїмъ тѣ, не ми ўтаѣвай нїщò! Самуїлъ приповѣда всїчко, ѿ не ўтай нїтò наймàлое нѣщò. Илїа, пòлнъ покòрности ѿ предàнности, Ѡтговòри: Госпòдь є́! Снъ нєка направи, каквò мѣ є́ ўгòдно!

Чàда, колїко є́ былъ послѣшливъ Самуїлъ! На пєрвый глàсъ скòчилъ є́ Ѡтъ постєли, ѿ трїждь товà повторїлъ. Снъ є́ тòчно ѿсполнàвалъ всàкѣ рѣчь Стàрца своєгò. Свàче, Любєзна мѡѣ Чàда! да ли стє ѿ вы тàко послѣшна, катò Самуїлъ? Ахъ! колїко дѣцà ѿма, коѣ двà - ѿ трї - пѣти ги вїкатъ, догдѣ є́днàждь сà Ѡвѣрнатъ! Колїко ѿ такова дѣцà ѿма, коѣ сà сєрдатъ, когдà ѿмъ сà нѣщò заповѣда! Снє бѣвайтє нїкогдà подòбни